

ligvis Refsnæs. Paa Jyllandssiden har der været Tale om forskellige Pladser. Der har været Tale om Juelsminde, om Hou, om Aarhus eller et Sted paa Djursland, i hvilket sidste Tilfælde man skulde have to Færgehavne paa Samsø, forbundne med en Jernbane, og derefter en Færgehavn paa Djursland. Dette Projekt tror jeg nu af alle Grunde maa kasseres. Det er meget stort i finansiel Henseende, og naar man endelig kommer i Land paa Djursland, er man jo alligevel ingen Steder, men har en meget lang Vej ind til Stambanen. Saa er der nævnt Juelsminde, hvorimod først og fremmest kan rettes den Anke, at Beliggenheden er alt for sydlig; man nærmer sig alt for stærkt til den oprindelige Hovedrute over Bælterne. Hvad Hou angaar, gøres der den Indvending, at Indsejlingsforholdene dér er meget vanskelige og til enhver Tid maa antages at ville være meget vanskelige. Begge disse Pladser har tillige den Skavank, at der kræves kostbare supplerende Jernbaneanlæg. Ved Aarhus kommer Ruten derimod umiddelbart i Forbindelse med den jyske Hovedbane og med Jyllands største By, hvilket utvivlsomt vil være af stor Betydning for den Tilslutning, Ruten vil faa, og dermed for dens Rentabilitet. Paa Sjællandssiden kan der formentlig kun være Tale om Kalundborg eller Refsnæs. Til Fordel for Refsnæs taler, at Sejlturen bliver noget kortere, og at man formentlig dér ogsaa har bedre Isforhold end inde i Kalundborg Fjord, uden at dette dog endnu kan siges med fuld Sikkerhed, og endelig kan der ogsaa fra Refsnæs tænkes en nok saa intensiv Udnyttelse af Færgemateriellet, som hvis man sejler helt ind til Kalundborg. Men imod at anlægge Færgelejet paa Refsnæs taler Nødvendigheden af at supplere det med et Jernbaneanlæg fra Kalundborg til Refsnæs, som er beregnet til at koste 1,800,000 Kr., og som formentlig vil koste endda en Del mere; og det, man altsaa maatte overveje, er, hvad de Fordele er værd, som det vilde have at gøre Sejladsen saa meget kortere som Stykket fra Kalundborg til Refsnæs. Men ogsaa inde i selve Kalundborg Fjord kan der være Tvivl om, hvorvidt Færgelejet bør anbringes helt inde i Havnens Bund eller ude paa en Tange, som hedder Gisseløre. De stedfundne Undersøgelser synes at give Beliggenheden ved Gisseløre Fortrinet, dels fordi Sejladsen udenom Tangen medfører ikke ringe Manøvreringsvanskeligheder, og dels fordi man ved at anlægge Færgelejet inde i Havnen vil komme til at

træde hindrende i Vejen for det projekterede lokale Skibsværft. Det er mig ogsaa bekendt, at Kalundborg Byraad af denne Grund i høj Grad ønsker, at man skal blive paa Gisseløre. Forslaget gaar da ud paa at lægge Færgelejet paa Gisseløre, men efter det anførte vil man forstaa, at jeg har Grund til at stille mig meget forhandlingsvenlig overfor den endelige Bestemmelse paa dette Punkt. — Hvad Samsø angaar, er Koldby Kaas valgt som Anlægsplads, men uden Færgeleje, idet Anlægget af Færgelejet vilde blive meget kostbart, og idet der neppe, i alt Fald neppe i en nærmere Fremtid, vil være Trang til Ind- og Udladning af Vognladninger dér i større Omfang. Derimod maa der finde en Uddybning Sted, og der maa i det hele taget foretages forskellige Foranstaltninger til Betyggelse af Færgens prompte Anlæg ved Koldby Kaas, hvad nu undertiden brister. — Til Ruten foreslaas anskaffet 3 store Færger, hvorved man kan foretage dels en Dag- og en Natur i Døgnet i hver Retning i Forbindelse med Hurtigtogene og dels to modgaaende Godstransporter i hver Retning. Ved Oprettelsen af denne Rute — hvis Anlægsomkostninger er beregnede til 10,100,000 Kr., stadig paa Grundlag af Priserne i 1914 — i Forbindelse med Dobbeltsporanlægene i Jylland vil denne Landsdel efter min Mening opnaa en enestaaende fortrinlig Betjening. Statsbanerne har tidligere næret Betæneligheder ved Gennemførelsen af denne Færgerute, Betæneligheder, som navnlig drejede sig om det finansielle Resultat deraf, Rentabiliteten. Men naar man ser, i hvor høj Grad Publikum allerede har sluttet sig til den bestaaende Statsrute fra Aarhus til Kalundborg til Trods for denne Rutes meget øjensynlige Mangler, turde der være al Grund til at antage, at en rational Forbindelse som den, jeg her har foreslaaet, vil blive i høj Grad skattet og vinde Tilslutning, og desuden har ogsaa Godstrafikken over Bælterne efterhaanden taget et saadant Opsving, at det Tidspunkt neppe vil være fjernt, da en Aflastning af den Rute maa antages at være ønskelig.

Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at man ved at vedtage disse tre meget store og kostbare Foranstaltninger ingenlunde vil opnaa nogen Besparelse paa de sædvanlige aarlige Udgifter til Forøgelse og Forbedring af Statsbaneanlæg; tværtimod maa man gaa ud fra, at der i Fremtiden vil blive stillet lige saa store Krav som hidtil i saa Henseende, og at det vil blive for-